

ת"פ 62273/09/17 - מדינת ישראל נגד יעקב זקן

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 62273-09-17 מדינת ישראל נ' זקן

בפני
בעניין: כבוד השופט ירון מינטקביץ
מדינת ישראל - המאשימה ע"י עו"ד שירלי
אוחיון

נגד
יעקב זקן - הנאשם ע"י עו"ד מנחם
שטאובר

גזר דין

רקע

הנאשם הורשע לאחר שמיעת הוכחות בעבירות של גניבה והמצאות בנסיבות מחשידות בכוונת פריצה.

על פי עובדות הכרעת הדין, ביום 23.9.17 בסמוך לשעה 12:15 נכנס הנאשם לבית מגורים ברחוב הפלמ"ח, גנב מפתחות של שתי דירות בבניין וניסה להסתיר את נוכחותו. עוד נקבע בהכרעת הדין, כי נסיבות המצאותו של הנאשם בבנין, ובעיקר גניבת המפתחות מלמדות על כך שהתכוון להתפרץ לדירות מגורים באותו בנין.

עמדות הצדדים

ב"כ המאשימה טענה כי מעשיו של הנאשם קרובים מאוד לעבירת התפרצות והפנתה לנזק אשר עלול היה להגרם לו היה הנאשם מתפרץ לדירות. לאור אלה בקשה לקבוע כי מתחם העונש ההולם את המעשים הוא מאסר לתקופה שבין שמונה חודשי מאסר ועד ששה עשר חודשים. לאור עברו המכביד של הנאשם בקשה להשית עליו עונש של שנים עשר חודשי מאסר ועונשים נלווים.

ב"כ הנאשם הפנה לכך שהנאשם זוכה מעבירת ההתפרצות אשר יוחסה לו והבהיר כי הנאשם עודו עומד על טענתו כי נכנס לבניין רק על מנת לצרוך סמים. לעניין נסיבותיו האישיות של הנאשם הפנה לכך שהרשעתו האחרונה בעבירת רכוש היא משנת 2012 ומאז "לקח את עצמו בידים" ונגמל מסמים. לעניין זה הציג מסמכים כי הנאשם טופל לסירוגין במרכז מתדון ירושלים עד ינואר 2018 וכי עבר בהצלחה טיפול גמילה באשפוזית בינואר 2018. ב"כ הנאשם הבהיר, כי הנאשם אינו מסוגל לבצע עבודות שירות או של"צ ועל כן ביקש להסתפק בימי מעצרו.

הנאשם ביקש שלא לומר דבר.

מתחם העונש ההולם

עמוד 1

הנאשם נכנס לבנין מגורים, גנב מפתחות של שתי דירות וכאשר שמע שוטרים מגיעים ניסה להסתיר את נוכחותו במקום. כפי שקבעתי בהכרעת הדין, נסיבות המקרה מלמדות, כי הנאשם נכנס לבנין בכוונה להתפרץ לדירות מגורים, וכי אלמלא הופרע הנאשם על ידי השוטרים, יש להניח כי היה מממש את כוונתו.

משכך, הערכים המוגנים בהם התכוון הנאשם לפגוע דומים בעיקרם לערכים המוגנים על ידי עבירת ההתפרצות לדירת מגורים, בשינויים המחוייבים ורבות נאמר על רעתה של עבירת ההתפרצות לדירת מגורים ונזקיה. מעבר לפגיעה הכלכלית הנגרמת לאדם אשר ביתו נפרץ, העבירה פוגעת בשלוות נפשו של קרבן העבירה ובתחושת הבטחון האישי שלו בביתו - מבצרו.

ר' למשל רע"פ 398/14 טל בן משה ערג' נ' מדינת ישראל:

"עבירות ההתפרצות והגניבה, הפכו, למרבה הצער, לנפוצות במחוזותינו, הן פוגעות ברכושו של הציבור, מערערות קשות את תחושת ביטחונו, ומנפצות לרסיסים את התפיסה לפיה ביתו של אדם הוא מבצרו. בית משפט זה עמד, לא פעם, על כך שחומרתן של העבירות, לצד נפוצותה של התופעה, מצריכות נקיטת יד קשה עם העבריינים.

ר' גם רע"פ 1708/08 לוי נ' מדינת ישראל אשר האיר את החוויה הקשה אותה חווים קורבנות הפריצה:

"בית המשפט המחוזי צדק גם צדק משהטעים את הצורך בחומרה בענישה בעבירת התפרצות ובעבירות הרכוש בכלל, שהיו - אפשר לומר - למכת מדינה, למקור דאגה וטרונה לאזרחים רבים ולפגיעה בתחושת ביטחונם. נקל לשער את החוויה הקשה העוברת על קרבנות הפריצה, בשום לביתם והנה הפיכת סדום ועמורה בתוכו וחפצים וכסף נעלמו ואינם, ולעיתים קרובות משמעות הדבר היא כי הרכוש ירד לטמיון, שכן העברייני לא יילכד"

ועם זאת, ברור כי עצמתה של הפגיעה בערכים המוגנים אשר נגרמה בשל מעשיו של הנאשם פחותה במידה ניכרת מאשר בעבירת התפרצות מושלמת, שהרי בסופו של דבר, הנאשם לא הורשע בכך שהתפרץ לדירה ומעשיו לא גרמו לכל נזק רכוש. לפיכך מתחם העונש ההולם צריך לשקף את פוטנציאל הנזק שבמעשים ואת הצורך להרתיע אחרים מפני מעשים דומים. אציין בהקשר זה, כי המחוקק קבע בצידה של העבירה עונש של חמש שנות מאסר, אשר אמנם נמוך במקצת מהעונש על עבירת ההתפרצות, אך יש בו ללמד על החומרה אותה ראה המחוקק במעשה.

לאור אלה, מתחם העונש ההולם את מעשי הנאשם הוא מאסר, לתקופה שבין מספר חודשים ועד חמישה עשר חודשים ועונשים נלווים.

נסיבות שאינן קשורות לעבירה

הנאשם יליד 1976. לחובתו מספר הרשעות קודמות:

בשנת 2004 הורשע בצבר עבירות אלימות, סמים ורכוש ונדון בגין לעשרה וחצי חודשי מאסר.

בשנת 2005 הורשע בשתי עבירות התפרצות ונדון בגין לשבעה חודשי מאסר.

בשנת 2007 הורשע בעבירת התפרצות ונדון לשנים עשר חודשי מאסר.

בשנת 2010 הורשע בעבירת התפרצות ונדון לחמישה עשר חודשי מאסר.

בשנת 2012 הורשע בעבירת נסיון התפרצות ונדון לשמונה חודשי מאסר.

בשנת 2013 הורשע בעבירת הסגת גבול ונדון לתשעה חודשי מאסר.

בשנת 2015 הורשע בעבירת סמים ונדון למאסר מותנה.

ממסמכים שבתיק עולה, כי בין השנים 2013 ל 2018 טופל הנאשם לסירוגין במרכז מתדון ירושלים וכי בינואר 2018 עבר הליך גמילה באשפוזית.

דין והכרעה

מכלול שיקולי הענישה פועל לחובת הנאשם:

הנאשם לא קיבל אחריות למעשיו אלא כפר בהם, תוך שהציג בפני בית המשפט גרסת בדים. אמנם יוחסה לנאשם עבירה חמורה יותר, ממנה זוכה, אך הנאשם זוכה למרות שנקבע שעדותו לא היתה אמת. אבהיר, כי לא אחמיר עם הנאשם בשל כפירתו, שהרי זו זכותו של כל נאשם, אך מנגד לא אקל עם הנאשם כפי שהייתי מקל עם נאשם אשר היה מקבל אחריות למעשיו.

לחובת הנאשם עבר מכביד, המעיד בו כי הרגיל עצמו לפגוע בגופם וברכושם של אחרים. יתרה מכך, מאסרים אשר הוטלו על הנאשם לא הרחיקו אותו מדרכו הרעה, ומספר מאסרים מותנים אשר הוטלו עליו הופעלו - עניין המלמד על כשלון ההרתעה בעניינו של הנאשם ועל כך שיש לתת משקל נכבד בקביעת העונש בתוך המתחם לשיקול ההרתעה האישית, כמו גם להרחקת הנאשם מהחברה על מנת למנוע ממנו להמשיך ולבצע עבירות.

התקשיתי לתת משקל לטענות ב"כ הנאשם בדבר מאמציו של הנאשם להגמל מסמים, כאשר טענת ההגנה של הנאשם היתה כי נכנס לבנין על מנת לצרוך סמים, ומן הראיות עולה כי השוטרים אשר עצרו אותו התרשמו כי היה תחת השפעת סמים. מכל מקום, לאור עברו המכביד של הנאשם ואי קבלת אחריות למעשיו, לא ראיתי כל מקום לשיקול ענישה שיקומית (מה גם שבקשה כאמור לא עלתה).

לאור כל אלה, מן הדין היה להשית על הנאשם עונש הנמצא ברף העליון של המתחם. ועם זאת, ראיתי להקל מעט עם הנאשם בשל העובדה שמאז מאסרו האחרון חלפו כשש שנים, ובשל העובדה שהיה חשוף להרשעה בעבירה חמורה יותר, ממנה זוכה בסופו של יום.

כמו כן הבאתי בחשבון לזכות הנאשם את אופן ניהול ההליכים, אשר היה ממוקד וענייני באופן שחסך מזמנם של העדים ושל בית המשפט.

לפיכך גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. עשרה חודשי מאסר בפועל. תחילת ריצוי העונש ביום 1.7.18 מתקופה זו ינוכו ימי מעצרו של הנאשם מיום 23.9.17 עד ליום 4.10.17 וכן יום 19.2.18.

ב. שבעה חודשי מאסר, אותו לא ירצה אלא אם יעבור עבירת רכוש שהיא פשע, תוך שלוש שנים מיום שחרורו.

מהמאסר.

ג. שלושה חודשי מאסר, אותו לא ירצה אלא אם יעבור עבירת רכוש שהיא עוון תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.

הנאשם יתאם כניסתו למאסר עם ענף אבחון ומיון של שירות בתי הסוהר בטלפונים 08-9787377 או 08-9787336. ככל שלא יקבל הנאשם הנחיה אחרת, עליו להתייצב עד השעה 9:00 במתקן המעצר בבית סוהר ניצן ברמלה, עם תעודה מזהה והעתק גזר הדין.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

ניתן היום, ב' סיוון תשע"ח, 16 מאי 2018, בהעדר הצדדים.